

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Crikvenici
Kralja Tomislava 85a
51 260 Crikvenica

Poslovni broj: P-671/2022-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Crikvenici, po sucu toga suda Sonji Alač kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice JASNE DIZDAR, OIB: 63337805917, iz Senja, Stara cesta kbr. 14, koju zastupa punomoćnica Mira Hinić Muslim, odvjetnica u Rijeci, protiv tuženog DRAGOMIRA VRZIĆA, OIB: 42371663330 iz Senja, Kolan kbr. 11, kojeg zastupa punomoćnik Boris Brljačić, odvjetnik u Rijeci, radi isplate, nakon zaključene javne glavne rasprave održane 15. srpnja 2026., dana 23. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice Jasne Dizdar koji glasi:

«1. Nalaže se tuženiku VRZIĆ DRAGOMIRU, iz Senja Kolan 11, OIB: 42371663330 da isplati tužiteljici DIZDAR JASNA, SENJ, Stara Cesta 14, OIB: 63337805971, iznos od ukupno 15.097,22 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku kako slijedi:

- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.06.2017. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.07.2017. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.08.2017. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.09.2017. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.10.2017. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.11.2017. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.12.2017. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.01.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.02.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.03.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.04.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.05.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.06.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.07.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.08.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.09.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.10.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.11.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.12.2018. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.01.2019. pa do isplate

- [illegible]

- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.04.2022. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.05.2022. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.06.2022. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.07.2022. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.08.2022. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.09.2022. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.10.2022. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.11.2022. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.12.2022. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.01.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.02.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.03.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.04.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.05.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.06.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.07.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.08.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.09.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.10.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.11.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.12.2023. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.01.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.02.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.03.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.04.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.05.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.06.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.07.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.08.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.09.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.10.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.11.2024. pa do isplate
- na iznos od 165,90 EUR počev od 09.12.2024. pa do isplate

po stopi od 7,68% godišnje tekućim od dana 09.06.2017.godine do dana 30. lipnja 2017. godine, po stopi od 7,41% godišnje tekućim od dana 1. srpnja 2017. godine do dana 31. prosinca 2017. godine, po stopi od 7,09 % godišnje tekućim od dana 1. siječnja 2018. godine do dana 30. lipnja 2018. godine, po stopi od 6,82 % godišnje tekućim od dana 1. srpnja 2018. godine do 31. prosinca 2018. godine, po stopi od 6,54 % godišnje tekućim od dana 1. siječnja 2019. godine pa do isplate, a u slučaju promjene stope zateznih kamata prema stopi koja se dobije uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

2. Nalaže se tuženiku da naknadi tužiteljici parnični trošak sve u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.»

II. Nalaže se tužiteljici Jasni Dizdar da naknadi tuženom Dragomiru Vrziću parnični trošak u iznosu od 1.500,00 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče

od 23. srpnja 2026. kao dana donošenja ove presude pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. U tužbi od 9. lipnja 2022., koju podnosi protiv tuženog Dragomira Vrzića (u nastavku: tuženi), radi isplate, tužiteljica Jasna Dizdar (u nastavku: tužiteljica) navodi da je pok. otac stranaka Đuro Vrzić upisan kao zemljišnoknjižni vlasnik nekretnine označene kao k.č. br. 41 kuća br. 4 i dvorište Kolan, površine 221 čhv, upisane u zk.ul. 444 k.o. Senj. Otac stranaka da je preminuo 18. rujna 2010. te da je iza njega pokrenut ostavinski postupak koji se vodi pred Općinskim sudom u Crikvenici pod posl. br. O-19/11. Jedini zakonski nasljednici da su upravo stranke ovoga postupka i to tužiteljica koja je kćer ostavitelja i tuženi koji je sin ostavitelja. Budući da su između stranaka sporne činjenice o kojima ovisi sastav ostavine, tuženi da je pred Općinskim sudom u Crikvenici pokrenuo i vodio pod posl. br. P-2/2019 protiv tužiteljice parnični postupak kojim je tražio da sud donese presudu da je isti prije smrti oca bio suvlasnik dijela nekretnine, a njegov tužbeni zahtjev da je u cijelosti pravomoćno odbijen odlukom Županijskog suda u Puli posl. br. GŽ-61/2021. Iako ostavina do dana podnošenja tužbe nije pravomoćno riješena, tužiteljica da postaje suvlasnik nekretnine danom smrti ostavitelja te da ima pravo na posjed jednako kao i sam tuženi. Tuženi da živi u čitavoj predmetnoj nekretnini te da odbija predati 1/2 dijela nekretnine tužiteljici u posjed svojatajući posjed iste, a što da je vidljivo i iz same činjenice podnošenja tužbe pod posl. br. P-2/2019, te da je i izričitog protivljenja predaje jer i nadalje drži da ima pravo na čitavu kuću. S obzirom na to da je pitanje priznanja prava vlasništva prethodno pitanje, to je tužiteljica prvotno predložila da se odredi prekid ovoga postupka do pravomoćnog rješenja ostavinskog postupka iza pok. Đure Vrzića, s time da je nakon pravomoćnog okončanja tog postupka, na ročištu glavne rasprave 15. srpnja 2026. taj prijedlog povukla. Tužiteljica nadalje navodi da ako suvlasnik nije koristio svoju nekretninu jer mu je posjednici nisu željeli predati u posjed, da tada ima pravo tražiti od nepoštenog posjednika naknadu i koristi koje je imao za vrijeme posjedovanja kao nepošteni posjednik temeljem odredbe članka 164. stavak 1. i članka 165. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Tuženi da je najkasnije od trenutka podnošenja tužbe pod posl. br. P-2/2019 od 3. listopada 2011. nepošteni posjednik jer od tada zasigurno nije bio voljan predati kuću u suposjed tuženoj. Tužiteljica navodi da procjenjuje da bi prosječna visina najamnine za stambene objekte na tom području, koji bi se ostvario iznajmljivanjem tog dijela nekretnina, iznosila minimalno 2.500,00 HRK mjesečno, što u sada važećoj valuti EUR iznosi 331,81 EUR, odnosno da je tuženi ostvario korist u iznosu od 1.250,00 HRK, što u sada važećoj valuti iznosi 165,90 EUR mjesečno, počev od 15. svibnja 2015. pa nadalje do predaje nekretnine u suposjed tužiteljici.

Temeljem gornjih tužbenih navoda tužiteljica je u tužbi predložila donošenje presude kojom će se naložiti tuženom da joj isplati iznos od 75.000,00 HRK / 9.954,21 EUR sa zateznom kamatom na svaki pojedini mjesečni iznos od 1.250,00 HRK odnosno 165,90 EUR, koji dospijevaju počev od 9. lipnja 2017. do 9. lipnja 2022. pa sve do isplate, a traži i naknadu troška parničnog postupka.

Tužiteljica je svoj tužbeni zahtjev precizirala u podnesku od 12. lipnja 2025. te na pripremnom ročištu od 12. lipnja 2025., na kojem je iskazala utužene iznose u važećoj valuti EUR, a sve na način kako je to opisano u točki I/1. izreke presude, a traži i naknadu prouzročenog parničnog troška (točka I/2. izreke presude).

Stoga tužiteljica, gore navedenim tužbenim zahtjevom, preciziranim 12. lipnja 2025., potražuje od tuženog isplatu ukupnog iznosa od 15.097,22 EUR, sa zateznim kamatama, na svaki pojedini mjesečni iznos od 165,90 EUR, koji dospijevaju počev od 9. lipnja 2017. do 9. prosinca 2024., pa do isplate.

2. U odgovoru na tužbu od 28. svibnja 2024. tuženi je osporio tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti, kao neosnovan. Ističe da tužiteljica ničim nije argumentirala da bi bila vlasnica ili suvlasnica predmetne nekretnine, što više, da upućuje na to da je u tijeku ostavinski postupak iza sada pok. Đure Vrzića, pa iako ostavina prelazi na nasljednike smrću ostavitelja, to da u konkretnom slučaju automatizmom ne znači da bi tužiteljica bila nasljednikom imenovanog ostavitelja. Uz navedeno, ističe i to da tužbeni zahtjev nije osnovan, jer u situaciji kada tužiteljica nije dokazala svoje pravo (su)vlasništva predmetne nekretnine, da su u potpunosti promašeni činjenični navodi da bi tuženi bio nepošteni posjednik. Ovo sve tim više što tužiteljica od tuženog nikada nije zatražila predaju nekretnine u (su)posjed. Tuženi ističe da je intencija ove tužbe da se spriječi zastara imaginarnog potraživanja, odnosno potraživanja kojeg tužiteljica želi ostvariti naspram svoga brata, samo zbog poremećenih odnosa nastalih nakon smrti njihova oca. Slijedom navedenoga, tuženi predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva tužiteljice, uz naknadu prouzročenog parničnog troška tuženom.

3. Na pripremnom ročištu održanom 12. lipnja 2025. tužiteljica je navela da do navedenoga dana nije zaprimila ključeve predmetne nekretnine te da joj nije omogućen slobodan pristup, iako je pun. tuženog e-mailom od 19. srpnja 2024. prosljedio dopis da je tuženi voljan predati ključeve nekretnine, te da stoga predlaže tuženom da u narednom roku od 8 dana poštom na adresu tužiteljice dostavi ključeve, a o primitku istih tužiteljica da će promptno obavijestiti sud.

Tuženi je na gore navedenom ročištu naveo da u pogledu isticane činjenice kako tuženi unatoč dopisu od 19. srpnja 2024. nije dostavio ključeve nekretnine na adresi Senj, Kolan 11, da se upućuje na predzadnji red dopisa u kojem je sasvim konkretno navedeno: „na koji način je moguće vašoj stranci izvršiti predaju ključeva..”, drugim riječima sve do danas tužiteljica da se nije izjasnila na koji način je moguće izvršiti i gdje predaju ključeva.

Tužiteljica je nadalje na gore navedenom ročištu navela da je prisilno izbačena nakon smrti oca iz predmetne nekretnine te da stoga, ukoliko je tuženi zaista bio voljan predati u suposjed nekretninu, imao načina da to učini i bez da mu tužiteljica to posebice navede. Navodi da je u ovim poremećenim odnosima suposjed čitave nekretnine između stranaka, a bez da se odredi točno određeni dio na koji bi svaka stranka imala pravo gotovo nemoguć. Stoga da se u interesu mirnog rješenja spora predlaže da stranke mimo suda izađu na lice mjesta, utvrde stanje nekretnine, stanje brojila, dugove, te pokušaju mirno dogovoriti način posjedovanja nekretnine.

Stranke su na gore navedenom pripremnom ročištu suglasno navele da je u ostavinskom postupku iza pokojnog Đure Vrzića posl. br. O-22/2022 15. srpnja 2024. održano ročište na kojem su se stranke prihvatile nasljedstva svaki u 1/2 dijela međutim da do održavanja ročišta 12. lipnja 2025. nije izrađen pisani otpravak navedenoga rješenja.

4. Tužiteljica je u podnesku od 13. listopada 2025. navela da je u ostavinskom postupku iza pok. oca stranaka Đure Vrzića doneseno rješenje o nasljeđivanju od 11. srpnja 2025., koje je pravomoćno 4. kolovoza 2025., a kojim da su stranke postale suvlasnice na nekretnini k.č. br. 41 kuća br. 4 (sada 11) i dvorište Kolan površine 221 čhv, svaki u 1/2 dijela. Tužiteljica je nadalje navela da je 29. rujna 2025., nakon što je u lipnju 2025. preuzela 6 ključeva, i to kolnog ulaza, pješačkog ulaza, kuće, garaže koja se nalazi u prizemlju kuće, pomoćne prostorije – ostave u dvorištu i pušnice, svjedočila da nijedan kutak kuće i dvorišta nije slobodan. Kaže da iako je formalno dobila ključeve da ne može koristiti nijednu prostoriju, jer su one zauzete namještajem i osobnim stvarima drugog suvlasnika odnosno njegove obitelji, što da znači da joj nije omogućeno stvarno korištenje. Zbog pravog uvida u stanje, da dostavlja snimke prostorija snimljene 29. rujna 2025. (26 snimaka) kao dokaz da se obitelji Dragomira i Danijela Vrzića još uvijek nisu iselile. Kao dokaz da su njezine snimke vjerodostojne da dostavlja i nalaz i mišljenje od 12. rujna 2019. koje je izradio SAM. PROJEKT d.o.o. Rijeka za sudska vještačenja građevinske struke u tijeku ostavinskog postupka na zahtjev tuženog. U tom nalazu da su navedene sve prostorije, njihove površine i snimke prostorija koje pokazuju da su i tada tuženi i njegov sin Danijel s obitelji 2019. koristili sve prostorije kuće. Tuženi i njegova obitelj da nisu nikada bili u posjedu cijele kuće. Ovdje da se radi o nasilnom useljenju, samovlasti, uzurpaciji, protupravnom zauzeću dijela kuće u kojem je živio otac (spavaća soba u starom dijelu kuće, dvije prostorije s balkonima u novom dijelu kuće od kojih je jedna bila kuhinja s dnevnim boravkom, a druga spavaća soba te kupaonica na polukatu kuće). Tu da je i ona s roditeljima živjela do svoje udaje 1984. i tada da su koristili još jednu od soba u starom dijelu kuće. Očevog namještaja da nema ni u jednoj od naprijed navedenih prostorija, te da nema više ničega što čini jedno domaćinstvo, a pripadalo je ocu. Sve da je bačeno, uništeno i djelomično pohranjeno u ostavi zatrpano stvarima, što da ima elemente kaznene odgovornosti. Nema očevog namještaja, ali ima namještaj Danijela i Irene Vrzić, što se vidi u nalazu iz 2019. na sl. 24. 29. rujna 2025. namještaj bez stola s iscrtanim bojama na podu i u susjednoj prostoriji dnevni boravak s autićem na podu. U prostor da se uselio Danijel Vrzić, sin tuženog, s obitelji, koji je kupio kuću 2020., ali da je živio u ovom prostoru do siječnja 2025. U ovom prostoru da nije mijenjana stolarija, ali da je srušen pregradni zid, te da to sada nije u skladu s projektima. 29. rujna 2025. s njom da je bio njezin suprug Nikica Dizdar, koji da je 2 godine i 4 mjeseca, sve do smrti nosio ocu ručak, te da može svjedočiti o preinakama u stambenom prostoru gdje je živio otac. Tužiteljica navodi da je suvlasnica kojoj je onemogućeno koristiti svoj dio nekretnine zbog postupanja drugog suvlasnika i njegove obitelji pa da ima pravo na naknadu po tržišnim cijenama i dalje, jer se njezin dio nekretnine i dalje koristi bez pravne osnove. Preuzimanje ključeva da je bila samo formalnost, očito da se spriječi plaćanje naknade, ali stvarno stanje da nije takvo.

5. U postupku su provedeni dokazi uvidom u preslike presude Općinskog suda u Crikvenici posl. br. P-2/2019 do 21. listopada 2019. (stranice 5-25 spisa), presude Županijskog suda u Puli – Pola posl. br. GŽ-61/2021-2 od 20. svibnja 2021. (stranice

26-35 spisa), e-maila od 19. srpnja 2024. s prilogom (stranice 68-69 spisa), te e-maila od 6. ožujka 2025. (stranica 70 spisa), e-maila od 20. lipnja 2025. (stranica 71 spisa), rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Crikvenici posl. br. O-561/2025-2 ostavina iza pok. Đure Vrzića od 11. srpnja 2025. (stranice 74-79 spisa), te potvrde o pravomoćnosti istoga (stranica 80 spisa), nalaza i mišljenja izrađenog po SAM. PROJEKT d.o.o. Rijeka od 12. rujna 2019. (stranice 82-100 spisa), fotografija (stranice 101-126 spisa), a na ročištu održanom 15. srpnja 2026. proveden je dokaz saslušanjem parničnih stranaka (stranice 153-159 spisa).

Tužiteljica je tijekom postupka predlagala i provođenje dokaza saslušanjem svjedoka Jadranke Nekić i Dijane Nekić, od kojih dokaznih prijedloga je odustala, te je predložila i provođenje dokaza saslušanjem svjedoka Nikodema Dizdara i Nikice Dizdara, te građevinskim vještačenjem, a tuženi saslušanjem svjedoka Marije Vrzić, Irene Vrzić i Danijela Vrzića, provođenje kojih dokaza je suvišno, s obzirom na činjenično stanje utvrđeno ranije navedenim, a provedenim dokazima.

Po provedenom dokaznom postupku odlučeno je na način kako je to navedeno u izreci presude, a iz razloga koji će biti pojašnjeni u nastavku obrazloženja ove odluke.

6. Tužiteljica je u svom iskazu navela da je rođena u toj kući, da su njezini roditelji tu nekretninu kupili prije rođenja stranaka, navodeći da se radilo o kući koja se sastojala od 2 etaže, s time da je na donjoj etaži bila jedna prostorija, a na gornjoj etaži 2 prostorije, a prve dogradnje kuće da su bile prije njezinog polaska u osnovnu školu, u koju je krenula 1966. Kasnije da su bile dogradnje s jedne i s druge strane kuće. U vrijeme očeve smrti odnosno još za očeva života ta kuća da se sastojala od kuhinje s dnevnim boravkom i 2 spavaće sobe, to da je koristio njezin otac i od jedne kupaonice na međukatu, što je sve koristio njezin otac odnosno njezini roditelji i ona zajedno s njima dok je tamo živjela, navodeći da je koristila još jednu sobu do 1984. U prizemlju gdje su prije imali kuhinju da je živjela druga obitelj, a to da je obitelj njezina brata, obitelj Vrzić. Oni da su na katu imali 1 sobu. U prizemlju da je bila kuhinja i jedna soba od koje da je njezin brat svojim sredstvima pregradio tu sobu i sagradio kupaonicu, te da je ostala mala sobica i kupaonica. Iza očeve smrti da se vodio ostavinski postupak i njezin brat da je podnio tužbu protiv nje tvrdeći da je on sagradio kuću, te da je tvrdio da mu je ona pokrala 10.000,00 dolara kao bračne stečevine koja se navodno nalazila u toj kući. Ona da nije koristila tu kuću nakon smrti svog oca. Navela je da je došla jedan dan u tu kuću nakon očeve smrti po svoje knjige i da je bila izbačena, navodeći da je tuženi dotrčao za njom i rekao joj: „Pošto si došla, pobrala si svoje babuške.” Kaže da ju je pitao pošto je došla i od kuda zna da je to njezino. Navela je da bila iznenađena tužbom koju je tuženi podnio protiv nje, iz razloga jer su oni kao braća jako dobro živjeli, nikada da nije bilo svađe među njima. Kaže da je dnevno dolazila roditeljima za vrijeme dnevne pauze. Nakon očeve smrti da nije koristila tu nekretninu, navodeći da što bi ona radila u toj nekretnini, te da nikada nije imala ključeve te kuće, navodeći da je tamo bila dolazila roditeljima svakodnevno za vrijeme radnog vremena. Kada ju se pita je li ikada tražila od brata da joj preda ključeve te nekretnine da može reći da to nije nikada tražila. Od kada je podnesena ta bratova tužba protiv nje, ona da je bila stavljena u poziciju da se brani te da se ne bi ni usudila doći tamo zbog pokazane bratove agresivnosti prema njoj kada je zadnji puta došla u tu nekretninu što je ranije spomenula u svom iskazu. Kaže da više nikada nije prošla tom ulicom, da nema uopće nikakvih saznanja o tome što se unutra u toj kući događa, da ju nije nikad to ni

interesiralo. U stvari, da ju je interesiralo, ali da nije imala hrabrosti da prođe tom ulicom, a da ne uđe u kuću. I sada da joj je grč u želucu da uđe u tu kuću zbog ružnog iskustva. Sve da su vodili njezini odvjetnici, a da se ne sjeća da bi bila pokrenula nekakav postupak protiv brata kojim traži predaju u posjed ili suposjed te nekretnine kuće na adresi Kolan 11, Senj. U lipnju 2025. da je dobila ključeve te kuće odnosno nekretnine, odnosno onih 6 primjeraka koje spominje u svom podnesku. Kaže da je čekala da se donese rješenje o nasljeđivanju iza pok. oca i da postane pravomoćno. U isto vrijeme da se suočila s teškim oboljenjem, nitko od njezinih ukućana da nije želio ići s njom. 29. rujna 2025. njezin suprug Nikica Dizdar da joj je rekao da ide s njom u tu nekretninu. Prethodno da je dobila ključeve, koji su bili ispravni. Pogledala je sve, u kući da su bila otvorena sva vrata. Zatekla je osobne stvari i dio namještaja, namještene 2 kuhinje, u sobi koju su njezini roditelji koristili za svog života kao spavaću sobu da je našla da je u toj sobi sada dnevni boravak povezan s bivšim dnevnim boravkom i kuhinjom, zid između da je srušen, napravljen je poluzid. Unutra da su se nalazili trosjedi, dvosjedi, autići po podu, TV i pregradni zid koji je dijelio čajnu kuhinju od dnevnog boravka on je isto srušen. Vrata od smočnice premještena su na drugu stranu. Sve to da nije bilo tako u vrijeme kada je zadnji puta došla tamo nakon očeve smrti. Kuhinja da je ostavljena kompletno namještena, ali da to nije kuhinja njezinih roditelja. Ona da misli da ako se kuća prodaje da bi to trebalo isprazniti, od njezinih roditelja da nije ostalo ništa, a tu misli na njihov namještaj, suđe, čaše sve ono što ima jedno domaćinstvo tako da je to za nju bio sasvim drugi prostor, drugačije namješten. Kad ju se pita iz kojeg razloga je podnijela ovu tužbu tek 2022., a otac je umro 2010. i tuženi je inicirao postupak 2011. tužiteljica je navela da je čekala da se okonča ostavinski postupak. Nadalje je navela da joj ne treba to, da nije uopće osoba koja voli dolaziti na sud. Navela je da je čekala da se okonča ostavinski postupak odnosno da dobije rješenje o nasljeđivanju. Kaže da je pokrenula ovaj postupak iako još nije bila dobila to pravomoćno rješenje o nasljeđivanju jer ima pravo na 5 godina unazad potraživati naknadu radi zastare. Nakon onog prvog i jedinog dolaska u tu kuću neposredno nakon očeve smrti kada je došla po neke svoje uspomene odnosno knjige s obzirom na pokazanu agresivnost prema njoj od strane njezina brata da nije više dolazila u tu kuću, a nije nikada ni imala ključeve kuće u koju je dolazila svaki radni dan roditeljima za njihovog života. Kada je došla po te knjige nakon očeve smrti, u kući da je bila i supruga tuženog Marija Vrzić, koja je bila u prizemlju, gdje ju vide kada prođe gore na kat, navodeći da ju je tuženi sustigao na stepeništu, da je krenula prema dnevnom boravku njezinih roditelja, tuženi da joj je bio iza leđa i da je nastala paljba pošto je došla, od kuda zna da je to njezino, pobrala si svoje babuške. Kaže da je tuženog pitala za novce iza pok. mame, tuženi da joj je rekao da je te novce prebacio na tatu i da je to tata potpisao. Tuženi da joj nije rekao da više ne može doći, zašto bi joj to rekao. Kada ju se pita je li pisala kada bratu nešto, odgovorila je da je, privatno da je pisala dopis Erste banci i otkrila prema ispisima Erste banke da su novci koje je mama imala u banci dignuti dok je mama bila u bolnici, sasvim ispravno jer je njezin brat imao punomoć, ali da je tom prilikom zatvorio račun što može samo vlasnik. Kada je tuženog pitala za te novce dok su još kontaktirali da ju je držao u uvjerenju da su ti novci još uvijek na banci. To da je bilo 2007., a mama da je umrla 2006. I onda da je saznala da novci ne postoje, da su dignuti, to da je saznala nakon očeve smrti. Ovo da je njezin odgovor na pitanje je li pisala što tuženom, navodeći da mu je pisala samo vezano za te novce, ali ne i vezano za ovu predmetnu nekretninu. Ona da od tuženog nikada nije tražila da joj preda ključeve te nekretnine, navodeći da su bili ondje na sudu onaj dan na ročištu i da je bio dogovor da joj pošalju ključeve. Na ljeto 2024. njezina odvjetnica da ju je zvala da punomoćnik tuženog ima ključeve, i ona da je odvjetnici

bila rekla da nema potrebe da preuzme te ključeve jer što će joj ti ključevi kada njih 6, misleći na bratovu obitelj, živi u kući, zauzet je prostor, što da radi tamo.

7. Tuženi je u svom iskazu naveo da je njegova sestra u svom iskazu iznijela gomilu neistine, i na to da je žalostan i ne zna što je dovodi do toga. Nakon očeve smrti sestra i on da su razgovarali vezano za ovu kuću o kojoj se sada vodi spor. S obzirom na to da im ta kuća zakonski pripada pola pola, da je tražio od sestre s obzirom na to da je s ocem sudjelovao u dogradnji jednog dijela kuće, da je tražio da se taj dio kuće izuzme iz ostavinske imovine. U tom momentu da je bila i određena količina novca u kući i da taj novac koji je bio u kući da ide u predmet da čini ostavinsku imovinu, a ovaj dio u čijoj dogradnji je sudjelovao da se izuzme iz ostavinske imovine, navodeći da je financijski i fizički sudjelovao u dogradnji dijela kuće, te da je to upravo ovaj dio koji je spomenula njegova sestra u svom iskazu gdje se nalazio dnevni boravak s jednom sobom koji su njegovi roditelji koristili za vrijeme svojeg života. S obzirom na to da mu sestra nije priznala pravo da se izdvoji ta nadogradnja tu da su se sestra i on razišli u svojim mišljenjima pa da je tu onda bio prisiljen dignuti tužbu da bi ostvario svoja prava. Međutim tu u tom sporu koji je vodio protiv sestre da nije uspio to dokazati, a očekivao je nakon što je taj postupak okončan kako su on i sestra suvlasnici predmetne nekretnine svaki u $\frac{1}{2}$ da se fizički razdvoje da se zna što je čije u kući. To da se nije dogodilo ni do današnjeg dana. Njega da žalosti to što se njegova sestra dok se vodio onaj spor između njih jednostavno od njega udaljila. Njegova sestra da tvrdi da ju je on napao kada je došla u kuću, to da je potpuna laž odnosno neistina i to da ga žalosti. Do tada da su njihovi odnosi bili i više nego dobri. Svako popodne da je dolazila s obitelji kod njega, više da je bila kod njega nego kod roditelja. Njezinu djecu da je praktički njegova žena odgojila. Kćer tužene da je njegovu ženu zvala mamom, što da govori o tome koliko su bili bliski. Njemu da je žao što je do ovoga svega došlo, da nije bila njegova namjera da ovako završi kako je završilo jer ga se krivo i optuživalo za novac na koje je on bio opunomoćenik i kod oca i kod majke. Međutim, iako to nije predmet ove rasprave da to mora reći. Majka da je bila oboljela i da je bila u teškom stanju u bolnici, i s obzirom na to da su on i otac bili punomoćnici na njenom deviznom računu, otac da je zahtijevao od njega da podigne taj novac da se ne bi zakompliciralo ukoliko majka umre, da on ne bi morao poslije dolaziti na banku, to da je bila njegova vizija. Tuženi kaže da je podigao taj novac možda 2-3 mjeseca prije majčine smrti, donio ga ocu i otac da je držao taj novac u kući jedno godinu dana. Nakon godinu dana otac da je uvećao taj novac za nekih 2.000,00 EUR. Tih sada 15.000,00 EUR on da ulaže u banku na očevo ime i to da je nakon očeve smrti sve na računu i vidljivo je i misli da banka može vidjeti tko je uložio i tko je potpisao. Što se tiče kuće ovdje da mu sestra prigovara što je radio neke preinake, ali samo govori o onom dijelu što je njoj interesantno, nije navela da je on u međuvremenu promijenio cijelu stolariju na kući jer je bio prisiljen jer su prozori bili toliko truli da je curilo na parket nakon kiše tako da je u jednom dijelu soba promijenio i parkete jer su bili truli. On da je sa svojom obitelji budući da su živjeli u zajedničkom domaćinstvu s ocem, da su nakon očeve smrti preselili bez odobrenja sestre jer nije s njom o tome ni razgovarao jer se ona i njezina obitelj udaljila od njega. Dakle on da je svoju obitelj skupa s njim preselio u prostor gdje je otac boravio jer mu je veći taj prostor nego onaj u kojem su do tada živjeli, a ona kuhinja u kojoj je prije boravio sa svojom ženom i djecom ona da je ostala slobodna nekorištena i 2 sobe na katu, jedna soba od roditelja i 1 soba pokraj. Uglavnom, ako sestra želi podijeliti kuću on da pristaje na to, ako želi prodati kuću on da je također za to, dakle da pristaje na sve opcije i da bi želio da se taj spor okonča što prije jer je obolio, a svaki put doživljava jednu vrstu stresa kada dolazi na sud, a što misli da mu

u ovim godinama nije potrebno jer je upitno da li će na iduće ročište uopće biti sposoban doći. Nikada da sestri nije zabranio da dođe u kuću niti ju je ikada fizički napao. Ako je u tom momentu možda u povišenom tonu s njom razgovarao to da ne znači da bi ju udario ili nešto. Na upit može li opisati susret tužiteljice i tuženog kada je tužiteljica došla u tu kuću nakon očeve smrti, tuženi je naveo da je to bio izgovor da je došla zbog knjiga, jer je ona kopala po papirima što je ostalo. Tužiteljica da je iz te kuće odselila prije 30-tak godina, ne živi u toj kući pa da ne vidi na koji bi način bile njezine knjige tamo. Koliko on zna, u toj kući da nije bilo njezinih osobnih stvari, možda eventualno od roditelja slike. Kada ga se pita što se dogodilo, da može reći ništa, tada da je nastao i spor dakle njih dvoje da su ušli u prepirku. Došla je tražiti dokumente, on da ju je pitao: Jasna pošto si došla, a ona da je rekla došla sam tražiti dokumente. Smatrao je u tom momentu da bi se trebali najprije podijeliti da znaju što je čije i zato da ju je pitao zašto si došla, jer on ni dan danas ne zna što pripada njemu, a što pripada njoj. On da je smatrao da mu zbog dogradnje pripada jedan udio u toj nekretnini. U jednom momentu njemu da je sestra i priznala da mu pripada odnosno da nemaju jednaka prava i priznala je da njegov udio iznosi 70% da bi nakon svega došlo do ovih tužbi do kojih je došlo, jer se tu osporava i novac i on da je bio prisiljen pokrenuti tužbu, ali da on njoj nije osporavao da uđe u nekretninu. Kada ga se pita bi li on osporavao tužiteljici da uđe u tu nekretninu naveo je da joj ne bi osporavao. Naveo je da bi bilo pošteno i to da i režijske troškove za tu nekretninu dijele po pola, a tu misli na vodu, struju i sve ostalo. On da tužiteljici nikada nije branio da koristi tu kuću, a što je ona odlučila jednostavno udaljiti se od njega i njegove obitelji, ona da je udaljila i svoju obitelj od njegove tako da nije postojala nikakva komunikacija između njega i nje. Moglo se komunicirati ako ništa drugo preko odvjetnika ako je bilo želje. Nije tužiteljicu izbacio iz kuće tom prilikom njezinog dolaska u kuću nakon očeve smrti. Naveo je da je o podjeli kuće razgovarao s tužiteljicom odmah nakon očeve smrti, a o tome da su razgovarali u kući tužiteljice. Kaže da je došao kod sestre da se dogovore na koji način će kuću podijeliti ili da otkupi njezin dio. U tom momentu sestra da je rekla lako ćemo se mi dogovoriti. S obzirom na to da se radilo i o 70.000,00 EUR uštede tužiteljica da je od njega tražila još 50.000,00 EUR da bi mu ustupila svoj dio, on da je sestri ponudio 20.000,00 EUR, a na taj iznos nije pristala i to da je bio kraj priče. Međutim nakon ovog sudskog spora građevinski vještak da je procijenio da kuća vrijedi 140.000,00 EUR, tako da bi ispalo da on ne bi dobio polovicu nego puno manje da je isplatio iznos koji je tražila i tu da je njihova komunikacija prestala. Kada je došao kod sestre da mu je sestra otvorila vrata, a njezin muž da se pravio da spava u dnevnom boravku za vrijeme razgovora njega i sestre. Na to da mu je rekla pa dobro ako ti nemaš taj iznos za platiti to može tvoj sin i u ratama jer je njegov sin u to vrijeme bio kadet na brodu.

8. Tužiteljica je, nakon saslušanja tuženog, dodatno navela da ju tuženi nije izbacio fizički, da ju nije dirnuo, već da ju je izbacio bojom glasa, nastupom, pitao ju je pošto je došla, a čemu pitanje pošto je došla. Kaže da ne dolazi u njegov prostor, dolazi u prostor svojih roditelja gdje je o ocu brinula zadnje 2 godine i 4 mjeseca do njegove smrti. Svaki dan da je njezin muž njezinom ocu nosio hranu, a tuženi da ju pita pošto je došla u taj prostor.

9. Nije sporno da je pok. Đuro Vrzić, otac odnosno pravni prednik stranaka, koji je umro 18. rujna 2010., u vrijeme podnošenja tužbe bio upisan kao zemljišnoknjižni vlasnik nekretnine označene kao k.č. br. 41 kuća br. 4 i dvorište Kolan, površine 221 čhv, upisane u zk.ul. 444 k.o. Senj.

Nesporno je i to da se ostavinski postupak iza pok. oca stranaka ranije vodio pred ovim sudom pod posl. br. O-19/2011, te da su stranke ovoga postupka, jedini zakonski nasljednici pok. Đure Vrzića.

Nadalje, nesporno je i to da su između stranaka ovoga postupka bile sporne činjenice o kojima ovisi sastav ostavine, te da je tuženi pred ovim sudom bio pokrenuo protiv tužiteljice parnični postupak pod posl. br. P-2/2019, te da su presudom ovoga suda od 21. listopada 2019. (stranice od 5 do 25 spisa), koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Puli – Pola posl. br. GŽ-61/2021-2 od 20. svibnja 2021. (stranice 26-35 spisa), između ostalog, odbijeni tužbeni zahtjevi tužitelja Dragomira Vrzića, tuženog u ovome predmetu, protiv tužene Jasne Dizdar, tužiteljice u ovome predmetu, kojim je tražio da se utvrdi da je vlasnik kata dogradnje – novi dio na k.č. br. 41 iz zk.ul. 444 k.o. Senj, opisanog u točki I. izreke presude, odnosno suvlasnik 1/4 idealnog suvlasničkog dijela te nekretnine (točka II. izreke presude), odnosno 11/50 idealnog suvlasničkog dijela te nekretnine (točka III. izreke presude), odnosno 9/50 idealnog suvlasničkog dijela te nekretnine (točka IV. izreke presude), odnosno 17/100 idealnog suvlasničkog dijela te nekretnine (točka V. izreke presude).

Nije sporno da u vrijeme podnošenja tužbe u ovome predmetu, ostavinski postupak iza pok. Đure Vrzića, oca stranaka, nije bio pravomoćno okončan, te da je u međuvremenu pravomoćno okončan, jer je rješenje o nasljeđivanju iza pok. Đure Vrzića, posl. br. O-561/2025-2 od 11. srpnja 2025., koje u preslici prileži na stranicama od 74-79 spisa, kojim je utvrđeno da ostavinsku imovinu iza pok. ostavitelja čini, između ostalih, i k.č. br. 41 kuća br. 4 i dvorište Kolan, površine 221 čhv, upisana u zk.ul. 444 k.o. Senj, te da se nasljednicima ostavitelja kojima se raspoređuje ostavinska imovina temeljem zakona proglašavaju tužiteljica, koja je kćer ostavitelja, i tuženi, koji je sin ostavitelja, svaki u 1/2 dijela, postalo pravomoćno 4. kolovoza 2025., a što proizlazi iz potvrde pravomoćnosti sa stranice 80 spisa.

U postupku dakle, nije sporno, da su stranke ovoga postupka upisane u zemljišnim knjigama kao suvlasnici gore navedene nekretnine temeljem gore navedenoga rješenja o nasljeđivanju iza pok. oca Đure Vrzića, umrlog 18. rujna 2010., kao zakonski nasljednici istoga, svaki u 1/2 suvlasničkog dijela.

Stoga, iz navedenoga proizlazi da su stranke suvlasnici navedene nekretnine, svaka u 1/2 dijela, te su kao zakonski nasljednici istoga i u utuženom periodu bili suvlasnici predmetne nekretnine.

Nije sporno da nekretnina k.č. br. 41 iz zk.ul. 444 k.o. Senj, u naravi predstavlja kuću na adresi Kolan 11, Senj, koja se sastoji od prizemlja i kata, s okućnicom.

Nije sporno da je tuženi sa svojom obitelji tijekom cijelog utuženog razdoblja, a radi se o razdoblju od lipnja 2017. do prosinca 2024., živio u kući koja se nalazi na predmetnoj nekretnini, na adresi Kolan 11, Senj, da je u toj kući do svoje smrti živio i otac stranaka pok. Đuro Vrzić, da je i tužiteljica živjela u toj kući do svoje udaje 1984., kada se iselila iz te kuće, kao i da od tada nije u posjedu i ne koristi predmetnu nekretninu, s time da je na predmetnu nekretninu do smrti roditelja odnosno oca, redovito dolazila u posjete roditeljima, s time da nije raspolagala ključevima te nekretnine, kako to tužiteljica navodi u svom iskazu.

Nesporno je da tuženi sa svojom obitelji i dalje živi u kući koja se nalazi na predmetnoj nekretnini, te da koristi predmetnu nekretninu za stanovanje sebe i svoje obitelji.

Sporno je pripada li tužiteljici pravo na isplatu novčane naknade s osnova korištenja navedene nekretnine, za koju tvrdi da joj pripada sukladno suvlasničkom udjelu od $\frac{1}{2}$, i koji bi, kako to tvrdi tužiteljica, da ga tuženi ne koristi, mogla iznajmljivati i ostvarivati korist iznajmljivanjem tog dijela nekretnine, kao stambenog objekta.

10. Odredbom članka 164. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96., 73/00., 114/01., 79/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 152/14., 81/15. i 94/17.; u nastavku: ZVDSP) propisano je da poštenu posjednik tuđe stvari koju nema pravo posjedovati mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi, ali nije dužan dati naknadu za to što ju je upotrebljavao i od nje imao koristi primjerene onom pravo na posjed za koje je vjerovao da mu pripada, a ne treba ni naknaditi ono što je pritom oštećeno ili uništeno (stavak 1.).

Nadalje, odredbom članka 165. ZVDSP propisano je da nepošteni posjednik tuđe stvari mora je predati vlasniku ili osobi koju taj odredi te naknaditi sve štete koje su na njoj nastale i sve koristi koje je imao za vrijeme svojega posjedovanja, a i one koje bi stvar dala da ih nije zanemario (stavak 1.). Nadalje, odredbom stavka 6. cit. članka propisano je da od časa kada je poštenu posjednik postao nepošten, njegova se prava i obveze ravnaju prema pravilima postavljenim za nepoštenog posjednika.

U konkretnom slučaju, tužiteljica, kao suvlasnica nije nikada tražila od tuženog predaju navedene nekretnine u suposjed, pa se ne može smatrati da bi tuženi bio nepošteni posjednik predmetne nekretnine, na kojoj je i sam suvlasnik, te joj ne pripada ni pravo na naknadu koristi koju je tuženi eventualno ostvario posjedovanjem predmetne nekretnine odnosno stambenih površina, u smislu odredbi članaka 164. i 165. ZVDSP, a iz postupka proizlazi da joj ni tuženi nikada nije zabranio korištenje predmetne nekretnine.

Naime, tužiteljica je u svom iskazu navela da, nakon smrti svoga oca, koji je umro 18. rujna 2010., nikada nije tražila od tuženoga, svoga brata, da joj preda ključeve te kuće, te je navela da se ne sjeća da bi protiv tuženog pokrenula postupak kojim bi tražila predaju u posjed ili suposjed predmetne nekretnine, pa iz iskaza tužiteljice proizlazi da tužiteljica nakon smrti oca stranaka nije tražila od tuženog predaju u (su)posjed predmetne nekretnine.

U odnosu na predmet koji se pred ovim sudom vodio pod posl. br. P-2/2019, ističe se da u istome tužiteljica nije tražila predaju navedene nekretnine u (su)posjed, već je u istome tuženi tražio izdvajanje iz ostavine suvlasničkih udjela predmetne nekretnine, navedenih u postavljenim tužbenim zahtjevima.

Već i iz navoda tužiteljice iznesenih tijekom postupka kada navodi da u poremećenim odnosima stranaka suposjed čitave nekretnine od strane stranaka, a bez da se odredi točno određeni dio na koji bi svaka stranka imala pravo, gotovo nemoguće, proizlazi da tužiteljica od tuženog nije ni tražila odnosno da ne traži da bude u suposjedu predmetne nekretnine zajedno s tuženim.

Dakle, imajući u vidu da se radi o nekretnini odnosno nepotrošnoj stvari, naknada koristi bi dolazila u obzir samo da je prema tuženom postavljen zahtjev za vraćanje stvari, odnosno za predaju u (su)posjed.

Iz sadržaja spisa ne proizlazi da je takav zahtjev postavljen, izuzev što tužiteljica tijekom postupka u svojim činjeničnim navodima ističe da je onemogućena u faktičnoj vlasti na predmetnoj nekretnini, jer u istoj živi tuženi, koji je suvlasnik te nekretnine u 1/2 suvlasničkog dijela, sa svojom obitelji, te se u istoj nalaze stvari odnosno namještaj tuženog i njegove obitelji.

Za istaknuti je da činjenica da je na predmetnoj nekretnini nastavio živjeti tuženi, koji je suvlasnik predmetne nekretnine, sa svojom obitelji, ne znači da je tužena onemogućena u korištenju te nekretnine, niti joj to daje osnovu za isplatom naknade za korištenje te nekretnine.

Iz iskaza tuženog, kojem sud poklanja vjeru, kao istinitom i vjerodostojnom, jer u konačnici, nije ni u suprotnosti s navodima iz iskaza tužiteljice, proizlazi da tuženi nikada nije zabranio tužiteljici korištenje te nekretnine, a kako je ranije navedeno, ni tužiteljica u svom iskazu nije navela da joj je tuženi zabranio korištenje te nekretnine. Naime, tužiteljica je u svom iskazu navela da joj prilikom zadnjeg dolaska na predmetnu nekretninu nakon očeve smrti tuženi nije rekao da više ne može doći tamo. Uz navedeno, tužiteljica je u svom iskazu navela, da kada ju je na ljeto 2024. njezina odvjetnica zvala i obavijestila da punomoćnik tuženog ima ključeve, da je svojoj odvjetnici bila rekla da nema potrebe da preuzima te ključeve jer što će joj ti ključevi kada čitava obitelj tuženog živi u toj kući, što također potvrđuje tvrdnje tuženog da tužiteljica nije ni htjela ući u suposjed predmetne nekretnine, odnosno da nije ni tražila ulazak u suposjed iste, već da su upravo na inicijativu tuženog, nakon što je zaprimio tužbu u ovome predmetu, tužiteljici predani ključevi predmetne nekretnine, i to nakon što je tuženi pozvao tužiteljicu na preuzimanje ključeva predmetne nekretnine, u dopisu poslanom tužiteljici putem punomoćnice 19. srpnja 2024. koji prileži na stranicama 68-69 spisa.

U situaciji kada je vraćanje odnosno predaja stvari moguća, naknada za koristi koju je posjednik imao za vrijeme svoga posjedovanja te stvari prosuđuje se upravo prema odredbi članka 164. i 165. ZVDSP, ali samo u slučaju kada zahtjev za naknadu prati i zahtjev za predaju stvari, a što je izostalo u ovom, konkretnom slučaju.

Slijedom iznijetog, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice opisan u točki I. izreke presude.

U postupku sud nije posebno cijenio sadržaj ostale dokumentacije iz spisa u koju je izvršio uvid tijekom postupka, jer se radi o dokumentaciji koja nije od utjecaja na odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

11. Odluka o naknadi parničnog troška iz točke II. izreke presude, temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. u svezi s odredbom članka 155. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.; u nastavku: ZPP) te je tuženom, koji je u cijelosti uspio u ovome

sporu, priznat trošak zastupanja po punomoćniku – odvjetniku, sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika («Narodne novine» 138/23. i 107/25.), i to za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8/1. 100 bodova, vrijednost boda 2,00 EUR, prema vrijednosti predmeta spora naznačenoj u tužbi, a radi se o 75.000,00 HRK / 9.954,21 EUR), a za preostale radnje u postupku, prema VPS od 15.097,22 EUR, tako da je tuženom priznat trošak zastupanja na ročištima od 12. lipnja 2025. i od 15. srpnja 2026. u pojedinačnim iznosima od 500,00 EUR za ročište (Tbr. 9/1. 250 bodova), što za 2 ročišta ukupno iznosi 1.000,00 EUR. Ukupno je tuženom na ime troškova zastupanja priznato 1.200,00 EUR, što uvećano za PDV 25% koji je obračunat u iznosu od 300,00 EUR, daje iznos od 1.500,00 EUR. Tuženom nije priznat trošak autobusne karte za tuženog na relaciji Senj - Crikvenica – Senj, kako je to navedeno u troškovniku, jer ovaj zahtjev nije određen, niti je određeno navedeno koji iznos potražuje tuženi. Tuženom je priznata zatezna kamata na dosuđeni trošak postupka i to od donošenja ove presude pa do isplate, pozivom na odredbu članka 30. stavak 2. Ovršnog zakona («Narodne novine» broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22. i 6/24.), dok je visina stope zakonske zatezne kamate, određena primjenom odredbe članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. i 69/26.).

U Crikvenici 23. srpnja 2026.

S u d a c:

Sonja Alač

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku 15 dana po dostavi prijepisa presude.

DNA:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženog

Broj zapisa: **9-3088b-205b0**

Kontrolni broj: **0b67d-24e03-3fcd8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.